

Blog 108: Komkommer en Kwel

Met 6 monsters op 4 verschillende adressen is de vakantie klaar. Er is rust, stilte, een kalme sfeer in Huize van Vliet en Monsters. Die rust geeft onze oren de tijd te herstellen, ons lichaam de energie de schade op te nemen van al wat ze gedaan hebben de afgelopen 4 weken. Onze geest het overzicht van wat beleefd is, onze gedachte in alle stilte varend op de herinneringen, avonturen, belevenissen en ervaringen.

Ons hart wijkt af, het huilt. Ondanks de sloten vol met de meest creatieve waarschuwingen, het geërger aan het gemiep, gemauw en gezanik, het kabaal, de klere-zooi, de bodemloze wasmand, de uitvluchten buiten huis, de uien op muggenbulten, het eeuwendurende datum aftellen, tijd vooruit kijken, storen aan de onmogelijke valpartijen, de scheidjes, de piemels, dictatorengedrag, liters ranja op alle plekken behalve in bekers, 05:40 uur opstaan, de altijd hongerige judeska's, survivallen over hotwheels, vervloekte my little pony's overal, verkleedpartijtjes, logeren her en der, ondraaglijke gezang, potloden in de bank, broodkorsten die nooit eetbaar zijn, onverstaanbaar gejengel, buurman en buurman creaturen, ik wil-kan- en durf nietjes, die doet dit en zus en zootjes, gepapegaai, na-aperijen, altijd en eeuwige misselijke timing te gaan knutselen met glitter, kilometers plakband op plaatsen waar het niet hoort, koude koffie, warm bier, altijd boodschappen tekort, geklaag, getreuzel, verdwenen schoeisel, haren wassen van kleutermeisjes, 27-uurs dagen, lege batterijen, oververmoeide baby, gebrek aan privé, billenveegfabriek en robot maar net niet robocop.

Het huilt, want 4 weken is lang maar je went. Je went zo snel aan alles. Na die hele riedel getypt te hebben, lees ik het terug. Is dit mijn vakantie geweest? Ik lees het nogmaals, niet zoekende naar wat nog ontbreekt, maar ik lees het terug of dit wel echt vakantie is geweest. De hele meute bij elkaar opgeteld is eigenlijk ook een normaal weekend hier. Het lijkt alleen veel omdat je het nu elke dag, 4 weken lang zag, hoorde, voelde, helaas soms proefde, beleefde.

Komkommer en kwel? Viel best mee. Hoe extreem de opeenstapeling ook klinkt, zo gaat het hier wel, en niet alleen hier. Bij jou thuis ook. Niet zeggen dat het niet zo is, want liegen mag niet en dan moet je op de trap zitten om je zonden te overdenken zodat je nog gefrustreerder terug komt, dus want anders niks want zo kan ik je aan.

Was het zo anders dan. Nee. Het verschil zit hem in het kijken. Wat anders was, was het seizoen. Het was zomer, dus men draagt een zonnebril. Met een zonnebril is alles donkerder. Als ik hem af doe, lees ik de samenvatting weer. Mijn hart huilt nog steeds, niet omdat ik het zo mis. Over 4 nachten zijn ze er weer allemaal. Het huilt om alles wat we hebben meegemaakt.

Tranen van geluk, maar door de zonnebril zie je ze niet.